RV-BIJBEL

Rodenberg Versie

Dit is een preview van de komende Rodenberg Versie van de tweede bijbel. Deze preview bevat het boek III KAMBA van de nieuwe bijbel. III KAMBA is de opvolger van het boek Zacharia.

Waarom is een nieuwe bijbel nodig ? Het was al aangekondigd in het boek van de voorouders, de bijbel, waarin hierop gewezen, dat er nog een nieuwe bijbel zou komen. Denk aan de verhalen over de komst van nieuwe boekrollen, zoals het eeuwig evangelie. Waarom was dit ? Omdat de eerste bijbel nog veel missing links had. Het was voor een heleboel dingen nog geen tijd. De mensheid was er nog niet klaar voor. In deze dagen is het belangrijk dat er een nieuwe bijbel komt, anders kan de mensheid niet verder. De bijbel is nooit afgesloten. Dat hebben mensen gedaan.

Nu zijn er altijd slimmerikken geweest die hebben gezegd dat je niks aan de bijbel mag toevoegen, want dat zou staan in Openbaring 22, maar ten eerste gaat het in de grondtekst erom dat je niks eigenmachtig en vleselijk mag toevoegen, en ten tweede komt deze tekst al voor in Spreuken 30:6 en Deuteronomium 4:2, dus dan had toen de bijbel al afgesloten moeten zijn, en had het Nieuwe Testament nooit mogen komen. Het zijn allemaal drogredenen. De boeken van de Rodenberg Versie van de tweede bijbel hebben zichzelf geschreven en waren met geen mogelijkheid tegen te houden, omdat het een natuurverschijnsel is van het eeuwige Woord wat zich openbaart aan de mensheid in deze tijd. Laten we dankbaar zijn dat de hemel ons tegemoet komt en ons niet aan ons lot overlaat.

DE TERUGKEER

Rodenberg Versie

III KAMBA

1.

De Jakobsladder

1. Urine-buizen liggen door het gehele paradijselijke lichaam heen. De bamboe-stengels zijn hier een symbool van. Bamboe wordt daarom veel gebruikt in het paradijs.

2. In het Sanskrit is de paradijselijke urine verbonden aan honing. Het wordt ook door de paradijsbloemen voortgebracht om zo de rivieren, meren en zeeen te maken en te ondersteunen.

3. De urine-buis is de creativiteit van het paradijs. In het Sanskrit is mehana een woord voor zowel urine als sexualiteit, oftewel het scheppen.

4. De urine was een paradijselijk zintuig van onderscheiding.

5. De sterren des hemels zijn de verspreiders van urine, het paradijselijke hallucogeen.

6. Jakob kwam tot de ouron, de hemelse urine, door een ladder in een droom. De ladder is in de Hebreeuwse wortels 'het belonen'. Als wij tekort schieten in het eerlijk belonen, en alleen bezig zijn met loon ontvangen, dan zullen we niet tot de paradijselijke drug komen.

7. De paradijselijke urine is de opslagplaats van de hemelse kennis.

8. Daarom noemde Jakob de plaats waar hij de droom van de urine ontving : Beth-el, oftewel het binnenste van het visioen. El is in het Hebreeuws visioenen en natuurverschijnselen.

9. Telkens weer komt urine voor als de hemel, als een natuurverschijnsel, de visioenen van urine.

10. De aarde was vol van boze machten die tot de aarde waren gekomen. Hierom moest de zondvloed komen. Dit was de vloed van mayim, oftewel urine in het Hebreeuws.

11. Ook in de dierenwereld is urine een beeld van beveiliging, namelijk de afbakening van gebied. Urine is de bescherming tegen valse machten.

12. Urine, ouron, is ook het wortelwoord van Orion. Dit wordt ook weer bevestigd in het Sanskrit waar de urine de paradijselijke regen is.

13. In het paradijselijke lichaam is er een urine-omloop, zoals er een zaad-omloop en een bloeds-omloop is, voor neutraliserende en medicinale doeleinden.

14. De paradijselijke urine is een hallucogene drug, in de diepte van de woestijn, daar waar de honger tot een climax is gekomen. Dit is geen luilekkerland drugs.

15. Het zijn drugs van de geestelijke oorlogsvoering, dus allereerst zullen de valse machten ontmaskerd worden zoals dat bij de sobere in de woestijn gebeurde, waar hij als afgezonderde leefde. Hij werd gekweld door leugenmachten die in allerlei vormen tot hem kwamen, zoals beesten en naakte vrouwen.

16. De ladder van Jakob is in het Aramees ook een psalm. Door een psalm kwam hij tot het hemelse gebied. In het Hebreeuws is de ladder in de diepte, in de wortel, het belonen. Jakob kon alleen tot de hemel komen door te leren belonen. De mens moet leren geven en uitdelen, niet alleen ontvangen.

17. De mens is een buis. Als de mens dit niet leert, en zo alles oppot, dan groeit de mens vast. De mens moet leren leven in de leegte van de woestijn, de heilige honger, het heilig vasten. Allereerst is dit een depressie. De mens is eenzaam en geisoleerd.

18. Zo ging de sobere op zijn boot door de onderwereld, door psalmen, maar in diepte is dit dus het belonen. Wij moeten niet vol worden, maar leeg

worden. Dit is het nut van depressie. Depressie is onbegrepen. Het betekent 'loslaten'. Dat wil niet zeggen dat dat altijd een vervelend gevoel is. Er zijn vele vormen en graden van depressie, en depressie kan ook een gevoel van opluchting en vrijheid geven, van dieper gaan. Depressie kan ook zoet zijn, als vanille.

19. Vanille planten groeien in de diepte van de urine rivier. Eerst is het onbereikbaar, maar de mens kan dichterbij komen door het leren belonen, door de hemelse kennis.

20. De Wraak van Vanille is daar waar het er bijna maar nooit is.

21. Zo ver weg, maar ook zo dichtbij ... aanraken kun je ze niet .... vanille druipt van hen

22. Je leidde hen veilig over paden, terwijl je hen vanille gaf om hoger op te rijzen en om te vliegen op vlinder-vleugels.

23. Maar het lijkt wel alsof we daar nooit aankomen, alsof het onbereikbaar is, als een vanille strand.

24. Op grote zoektocht, naar de laatste vanille eilanden.

25. Als vanille in mijn hoofd,
Als Tantalos, waar ik naar grijp, verdwijnt,
Nooit bereik ik iets hier.
Vanille staat altijd ver weg, is nooit dichtbij.

26. Tot het land van Vanille,
Nooit kom ik daar aan,
Ik kan alleen maar dromen.

27. Als vanille in mijn hoofd,
Ik kan het niet aanraken,
Maar het verandert alles.

28. En dan wordt alles zachter,
gezichten tussen jou en mij,
Ze laten het verleden zien,
Om dan alles te veranderen.

29. Het verleden verandert,
Het steekt nu niet meer,
Alles is nu zacht,
Het steekt lang zo erg niet meer,
Alleen het zachte steekt,
Als zachte bakkers bomen.

30. Deze vissen steken zacht,
Ik zwem dieper,
Tot de zeeen van vanille,
Tot haar tempelen,
Nooit kan ik daar iets aanraken,
Maar het verandert mij,
Mijn gehele verleden,
Alles is nu anders.

31. Op een tocht door de zee,
Nu draai ik,
Met echo's in mijn hoofd,
Zij veranderen de betekenissen,
Vanille heeft mij hard geslagen.

32. Vanille in mijn hoofd,
De zwarte bloemen verwelken niet,
Zij rijzen op vol trots.

33. Vanille in mijn hoofd,
Ik draai er niet omheen,
Ze draaien alles om.

34. Het is komen en gaan,
Zij blijft nooit lang,
Zij is te speciaal en duur.

35. Altijd ben je op de loop,
Nooit kan ik eens lang met je praten.

36. Wat kan ik doen als je wegloopt, en mijn hart in brand laat staan,
Ik kan alleen maar dansen,
Hopende dat de pijn weg zal gaan.

37. Ik loop al jaren met dit hart,
Ik kan alles van een afstand bekijken,
Om het zo beter te rangschikken

38. Zij gaf mij nachtmerries en dromen,
Om pijlen te hebben voor de nieuwe morgen.

39. Gij verandert het verleden in mijn hand,
Om het zoete te laten zien,
Gij maakt het zoete wild,
En dan een nieuwe morgen,
Waarin ik mag opstaan

40. Gij hebt onze harten gemalen,
Totdat zout voortkwam,
Maar nu is het zoet.
Gij hebt met ons geen medelijden gehad,
Maar gij hebt ons geleerd eigen loon te verdienen.
Waarin alle tijden veranderen.

41. Gij bent de zachte, het draaien van het verleden,
Tot dromen brengt gij ons.

42. Gij neemt ons mee tot achter de hekken,
Wij zien alles van een afstand, en dan verandert het,
Wij leven in een visioen, uw visioen.

43. We zullen altijd dichterbij komen, maar het nooit bereiken, zodat er altijd ruimte blijft voor andere, belangrijkere dingen. We moeten altijd weer tot hogere waarden komen. Daarom wordt alles altijd afgebroken en moet alles half blijven, onafgemaakt.

2.

De bron van Ezau

1. Goed onderwijs moet beschikbaar zijn voor zowel rijk als arm, voor een ieder die daarvoor open staat. We kunnen de hemelse kennis niet verkopen als een hoer, want dan staan we schuldig aan pooierij.

2. Het leven is heel exotisch. Mensen hebben allerlei grenzen en muren gebouwd waarachter ze zich verstoppen tegen de overweldigende diversiteit van het leven. De mens heeft allerlei normen opgesteld wat ze als "normaal" bestempelen, denkende de wijsheid in pacht te hebben, maar wat is de mens ?

3. De mens is maar een zucht, een veertje in het heelal. De mens kan het bestaan niet doorgronden, maar waant zichzelf koning en meester over alles. Het is allemaal kinderspel. De mens heeft alles, maar dan ook alles in hokjes gestopt, of het nu past of niet, vanwege de onuitblusbare controle-lust en bezitsdrang van de mens. Daarom moet een mens aan zichzelf sterven, maar wie doet dat tegenwoordig ? Ook dit is de exotica van het leven. De mens is als een bepaalde soort van een insect. De mens is slechts een bacterie.

4. De lagere aardse mens is dus een eigenaardig insect wat in cirkeltjes denkt, en kortzichtig, als "klein denkend", omdat de mens geen overzicht heeft. Dan kan zo'n mens blijven doorslapen of ontwaken.

5. Interessant is het dan om in de diepte te gaan. Vaak komen de symbolen pas echt tot leven als er naar de achtergrond wordt gekeken, en dan ontstaat er ineens een hele andere uitleg waar de mens iets mee kan en verder kan komen. En dat is ook de bedoeling van het hele verhaal. In het geestelijke wordt ineens alles bruikbaar.

6. De sobere moest op een tocht door de onderwereld, om zo door vrij te komen van zijn lagere zelf, de vijand, tot wedergeboorte te komen.

7. Alles wat we om ons heen zien is terug te leiden tot de hieroglyphen. De hieroglyphen waren symbolisch, maar door het oog van het oervlees werd alles verletterlijkt.

8. De hieroglyphen bestonden al in het Amazone tijdperk. Het zijn symbolen in de mens zelf. Zijn hoofd werd afgehakt in de zin dat hij al zijn opgelegde normen, waarden en herinneringen verliest, om zo de leegte in te gaan, de honger en de depressie, de woestijn-ervaring. Dit komt ook weer terug in het Elia-verhaal en het Johannes de Doper verhaal. Soms moeten wij hiervoor symbolisch ons

hoofd verliezen.

9. De hieroglyph van de persoon zonder hoofd bestond al in het Amazone Tijdperk.

10. De amazone hieroglyphen zijn van het eerste, oertijdperk, en daarna kwam er het tweede amazone tijdperk waarin er een zwaar vereenvoudigd schrift kwam.

11. Iedereen reageert er weer anders op en elke situatie is ook anders. Dit heeft met allerlei factoren te maken, en daarom mag een mens ook niet zomaar een ander mens oordelen over hoe de ander met het lijden omgaat.

12. De ene mens heeft ook meer draagkracht dan de ander, en de mens kan niet zien of voelen wat er nu daadwerkelijk in de ander omgaat en in wat voor situatie iemand zich bevindt. Snelle vooroordelen zijn daarom taboe, en het spreekwoord "De beste stuurlui staan aan wal."

13. Ieder mens zal een moment hebben waarop hij of zij niet meer verder kan. Sommige mensen hadden al heel lang geleden, heel lang gestreden, en heel lang doorgegaan, en dan komt het moment dat ze eindelijk breken en instorten.

14. Iemand die niets heeft meegemaakt en die gewoon fluitend door het leven heengaat omdat hij of zij nog heel jong is kan daar niets over zeggen. Ieder mens gaat door verschillende seizoenen heen, en ieder mens moet aan zichzelf afsterven.

15. Overal waar ze waren geweest hadden ze tranen en zweet achtergelaten, en nu waren ze dan eindelijk hier. Een leeuw kwam naar hen toe, en vroeg waar de anderen waren. ‘Oh,’ zeiden ze, ‘de tocht was verschrikkelijk, en we hebben velen achter moeten laten.’

16. Dan schijnen ineens alle dingen om te draaien. Ze zijn ergens over een rand heengegaan.

17. De leeuw keek naar hun wonden als naar bloeiende bloemen. ‘Volg mij,’ zei de leeuw. En de leeuw leidde hen.

18. Het steken duurt niet voor altijd, maar daarna brengt het lijden vrucht voort, wanneer de tijd rijp is, en dan zie je het hemelse door alles heen. Het leven bestaat uit tegenstellingen die elkaar oproepen.

19. Ze kwamen toen weer in de plaats waar ze vandaan waren gekomen, en daar hebben ze toen hun koninkrijk gebouwd.

20. We zien hier dat het doel niet is om te verwennen en te besparen voor al het nodige lijden, maar om de cirkel rond te maken, omdat er nog zoveel veranderd moet worden.

21. Het leidt dus weer terug, het weer teruggaan naar het verleden. Maar omdat ze mogen dit doen met een nieuw zicht en een nieuwe hemelse kracht, en mogen zo mengen. Het leven is bitter-zoet, zodat de zintuigen open blijven, opengaan, en de scheppingsvaardigheid kan voortleven. Dit is een belangrijke cyclus opdat we niet oppervlakkig worden, en geen luilekkerland bouwen waar geen diepere lessen meer geleerd kunnen, oftewel het gevaar van het verblindende "overpositieve". Zo mag dus het raadsel worden tot een prachtig sieraad, een belangrijk wapen in de strijd.

22. De vijand komt vaak niet als een brullende woeste leeuw die moordend in het rond gaat, plunderend en verslindend. Neen. Veel vaker komt de vijand als een vriendelijke vriend met allerlei gaven en verwennerij. Hij zal je niet onderwijzen over de dingen die je moet weten. Het is meer een gezellig slaapliedje. De vijand is een conformist die met de massa's meeloopt.

23. Om de vijand te kunnen ontlopen moet je de diepte ingaan.

24. De liefde is verbonden aan de baarmoeder in het Hebreeuws, en leidt helemaal terug tot de billen, als een beeld van de baarmoeder, en tot de oorspronkelijke betekenis ervan : de dualiteit, de

tegenstelling.

25. De billen zijn een beeld van de dualiteit van de baarmoeder, de tegengestelde krachten om iets te scheppen.

26. In de valse kerk wordt er op die manier niet gegeven. Zij hebben hun leven niet afgelegd. Zij zijn niet aan zichzelf gestorven. Het is een markt. Zij hebben alles verletterlijkt, eenzijdig gemaakt en gedramatiseerd.

27. Zij mogen niet dromen. De kerk fluit hen terug zodra zij dit doen. Hun vleugels zijn hen afgenomen. Nooit kunnen zij wegvliegen.

28. Degenen die van de waarheid zijn afgeweken lopen overal met hun hoge titels te protsen, zoals de valse profeten dit deden met verheven minachting.

29. Zij die uit zijn op roem leggen voor zichzelf een valstrik. Zij doen graag water of gif bij de melk om de nummers te verhogen.

30. De mens moet neerbuigen, en neervallen, sterven aan het zelf, het uitgieten, schenken en offeren van het levenszaad, wat een metafoor is van zelf-opoffering. De gevallen strijder wordt zo opgenomen in het hiernamaals. Alleen degenen die hard aan zichzelf gestorven waren werden opgenomen.

31. Men moet niet praalziek tot God komen en niet met eergierigheid. Er is zoveel om af te leggen. De mens moet eenvoudig, sober en leeg komen tot de hemelse kennis in die zin, niet met uitwendige, stadse opsmuk. Eerst moet de mens geheel ontwapend worden, als in een vasten. Welke mens durft dat aan ?

32. Dit is de enige weg tot de heilige gebondenheid. Wij mogen niets voor de heilige gebondenheid achterhouden. De heilige gebondenheid zal ons omgorden. Doen wij dat buiten de heilige gebondenheid om dan is het slechts piraterij.

33. We mogen wachten op de nacht die ons zal terugbrengen tot de natuur, geheel naakt, opdat wij in de aarde worden wedergeboren, in de baarmoeder van de natuur.

34. Nooit mag de mens komen tot iets buiten zichzelf en dat gaan vereren terwijl de mens zelf niet veranderd. Dan zou de mens zichzelf bedriegen, wat in de valse kerk gebeurt. Alle uitwendige religie is zelfbedotterij.

35. Projectie op de ander is een doodlopende weg. Het is de luiheid en gemakszucht van het lagere zelf die onder een voorhangsel leeft.

36. God is de wording in onszelf, wat ook de Hebreeuwse betekenis is van het woord.

37. De wording, het baarmoeder principe, is tegelijkertijd de diepte van het raadsel.

38. Hierin ontstaat het loon van de charismatische gaven, want charis betekent loon. Dit is de opening van de hemelse zintuigen die de mens nodig heeft om in het paradijs te leven, oftewel de onderwereld. Hemel en onderwereld horen in die zin bij elkaar als een scheppende, wordende, dualiteit.

39. De vijand is een dualiteit, en kan in sommige opzichten ook neutraal gebruikt worden. De vijand is een tester.

40. De vijand is een toetssteen, direct of indirect. Er zijn goede vijanden en slechte vijanden, oftewel goede en slechte onderscheiding.

41. Het "vijandelijke" deel is de toetssteen, de strijder, oftewel het kritische denken waardoor je geen meeloper wordt.

42. Al onze toetsstenen moeten getoetst worden aan de hemelse kennis. We moeten onderzoeken op een afstand.

43. Eerst moet alles getest worden, en onze testmiddelen moeten getest worden. Zo kom je uit bij de bron van al het testen : de hemelse kennis. Onze

testmiddelen mogen dus nooit indutten. Vandaar dat Jakob zijn Ezau-bron nodig heeft, en die bron moet altijd onderworpen zijn aan de hemelse kennis.

44. Vandaar dat Ezau tot de woestijn werd gedreven, om zo onderworpen te zijn aan de leerregels van de hemelse natuur.

45. Vandaar dat ook wij telkens tot de woestijn worden gedreven om onze middelen te zuiveren.

46. Hieronder lagen de mythes van Aser, die werd opgesloten in een kooi, als een teken van de restrictie door de leerregels.

47. Dit komt ook weer terug in de hieroglyphen.

48. Hierin kunnen alle valse leerregels van de lagere aardse gewesten, van de lagere wil, afsterven. Alle vormen van aardse gebondenheid zijn spiegelingen van de hemelse verbondenheid.

49. De hemelse vijandelijkheid is de toetser die vereeuwigd moet worden.

50. Wij moeten komen tot het eeuwige toetsen, de eeuwige onderscheiding, om zo te zijn in de geestelijke leerregels.

51. Dit gebeurt op het eeuwige Pniël, waar Jakob moest toetsen door te worstelen.

52. Dit is de eerste melk na de (weder)geboorte.

53. Het heeft geen zin om dat op anderen te gaan projecteren. De mens moet teruggaan tot zichzelf. Andere mensen zijn daar slechts een spiegeling van.

54. De mens heeft zich allerlei beelden gevormd van anderen, als afgoden of vooroordelen. Al deze zelfgemaakte beelden moet de mens loslaten en afleggen, om zo de woestijn in te gaan, het symbool van de onthechting, de leegte. In de diepte van de woestijn mag de mens zo komen tot de ware spiegelingen van de hemelse kennis, om dit pad te volgen, om zo te komen tot de hemelse zee in de eeuwige woestijn.

55. Habakuk leed aan ernstige profetische visioenen van geweld, en aan woede-uitbarstingen ten gevolge hiervan. Alhoewel deze visioenen en uitbarstingen heel erg zijn is het ook een orakel.

56. De vijand is een van nature neutraal en dualistisch woord voor strijder. Dit is dus een metafoor voor de toetser. Ieder mens is opgeroepen om te toetsen en het goede te behouden, niet om een blinde gelover of navolger te zijn.

57. Die toets moet zo diep gaan tot het eeuwige touw, anders kan er nog inmeng zijn van de lagere aardse gewesten, de lagere wil.

58. De toets is er dus voor om tot de hemelse wil te komen, die gebaseerd is op de oneindige kennis.

59. De tegenstander betekent de triomf, de overwinning. En deze overwinning over de lagere wil herschept alles.

60. Ook onze boosheid moet getoetst worden. Er mag alleen boosheid zijn in de hemelse kennis, in de hemelse gebondenheid, niet in overmoed, zelfzucht of vooroordelen.

61. De boosheid moet dus nauwkeurig gericht worden en zijn rechtmatige plaats krijgen.

62. Soms is het geen tijd om boos te zijn. Soms is het tijd om eerst het lijden te aanvaarden. Hiervoor zijn er verschillende seizoenen.

63. Zefanja is het sieraad van de wording. Het betekent het aanvaarden van de eeuwige woestijn, als het lijden wat tot vruchtbaarheid brengt, de bron in de woestijn. Dit is wat genade is, als het aanvaarden van de tucht die tot leven leidt, als geduld.

64. Zefanja is als Aser die in de diepte van de kooi tot de eeuwige woestijn komt.

65. De eeuwige genade is als een sieraad van geduld

in het lijden, de onderwerping en aanvaarding van het lijden, wat optreedt wanneer de menselijke kom breekt, wanneer de mens aan zijn lagere wil afsterft.

3.

De rivier van wedergeboorte

1. De mens moet eerst toetsen en niet zomaar blindelings alles aannemen. Eerst moet de mens worstelen, onderzoeken, zoals Jakob op Pniël, totdat de mens zoals Jakob breekt en zijn lagere zelf heeft overwonnen, om zo in verbinding te komen met de hemelse kennis.

2. De mens moet deze strijd en dit lijden aanvaarden en in die zin gracieus zijn.

3. Zefanja is een natuurlijk overgangsgebied tussen woestijn en water. Alleen in de eeuwige woestijn kan de mens aan zichzelf afsterven.

4. Alleen als de mens diep genoeg doordringt in deze woestijn, door gracieus te zijn, dan komt de mens vanzelf als in een natuurlijk proces tot het levengevende water.

5. Het ware gracieuze is de diepte in alles zien, en dat je zo alles ook poëtisch kunt aanvaarden als een raadsel. Het is iets wat je zelf kunt winnen en verdienen. Het gaat niet buiten jezelf om.

6. Dwazen zijn een sta in de weg, maar zijn ook een raadsel. Zij houden dus zelfs voor ons de sleutel vast om verder te kunnen komen. Daarom moeten wij veel aanvaarden, wat ook de boodschap is van Zefanja. We kunnen niet ontkomen aan de woestijn. We moeten er doorheen, en kunnen niet halverwege terugkeren. In de woestijn gebeurt vanzelf het wonder van de natuur.

7. Als we blijven doorlopen zullen we vanzelf in het beloofde land komen. Dit is al om ons heen in alle dingen. Het is iets wat de mens moet ontdekken.

8. De seizoenen zullen dus in elkaar overlopen door natuurlijke processen van verbrokenheid. De mens die toetst en hierin niet opgeeft wordt tegemoetgekomen in de hemelse kennis door een soort van breekpunt, en dan stroomt er hemelse kennis binnen die de mens niet meer kan tegenhouden.

9. Er is een verbinding gekomen, een overstroming, want de mens is als Jakob op de heup geslagen, als een beeld van het open zijn van de hemelse zintuigen.

10. Goed is het dan om tot stilte te komen en goed is het dan om gebroken te worden, want zijt gij niet allen afgedwaald.

11. Ik dan ben de Goede Herder, en ben reeds geweest waar gij komt. Weet dan dat gij door het lijden elkander hebt leren kennen, en door de muren van elkanders harten bent heengebroken.

12. Weest dan met elkaar verbonden in het lijden, en het ijs, want buiten lopen de wolven wachtende om datgeen te verslinden dat losgeraakt is en achtergebleven.

13. De gekooide ziel dwaalt in de diepte door de woestijnen, en kan de dingen die hij wil bereiken niet bereiken. Alles ligt ver weg, te ver. Het is onbereikbaar. Er zijn allerlei restricties opgelegd waar de gekooide ziel zich het hoofd over buigt.

14. De mens bereikt dan de verborgen grot van de herschepping.

15. Het wonder van de woestijn vindt plaats waarin alles wat de mens in de woestijn verloren heeft weer opgebouwd wordt, weer bereikt wordt, maar dan op een hele andere manier, veel dieper, en beter.

16. De verborgen grot is gelegen in het hart van de woestijn, boven de bron van wedergeboorte.

17. Ismael is hij die op het zand staat, of in de woestijn, als hij die de woestijn was ingezonden,

samen met zijn moeder.

18. De boot van de sobere gaat over de rivier van wedergeboorte.

19. De rivier van wedergeboorte is om te toetsen, iets waar ieder mens doorheen moet. Alles moet namelijk getoetst worden. Ook komt de mens op de boot op de rivier van wedergeboorte andere boten tegen. Op de rivier van wedergeboorte lopen namelijk alle werelden over, en ontwikkel je de zintuigen van de hemelse kennis.

De oeroeboel

20. Een onderdeel van de hersenen is het hardheids-zintuig wat functioneert door het meten en registreren van zachtheids-waardes, de oeroeboel.

21. Oorspronkelijk is het een hersenklier, en die is door het oervlees weggesneden uit de hersenen, opdat zij over de mens konden heersen.

22. Het is een zachte substantie in de hersenen die moet ontwaken. Als die verbinding is gelegd kan de mens zich weer aanleren creatief te zijn, creatief te denken.

23. Dan is het van belang om te leren ademen vanuit deze klier in het voorhoofd, vanuit de lichte stroom.

24. Het is een klein zacht watervalletje in het hoofd. Eerst moet het ontdekt worden, en moet men erdoor leren leven, vanuit de hartbron.

25. Het is als de waterval van zachtheid. Deze waterval heeft haar eigen zoetheid, geregeld door de zachtheid.

26. Eerst moet alles zacht en zwak worden, wegvagen, zodat de lagere aardse wil kan sterven, en al het valse harde in ons kan afbreken, want dit houdt ons tegen. Alle lagere aardse hekken moeten afgebroken worden.

4.

De ladder van Ezau

1. We mogen komen tot de zachte wateren van de hemelse natuur. Alles wat hard en vast is moeten we loslaten, om zo dieper te komen, dieper te zwemmen.

2. De mens mag komen tot deze verborgen zee.

3. De rode soep die Ezau kocht in ruil voor zijn eerstgeboorterecht is een beeld van zijn bloed om los te komen van zijn lagere zelf en wil.

4. Hier is het dus de ladder van Ezau, en de ladder wordt gemaakt van het bloed van Ezau. In deze spreuken wordt de ziel in de onderwereld zelf tot Ezau, en kan uit de put komen door aan zichzelf te sterven en zichzelf te scheppen.

5. In de Egyptologie staat Sjoe op Geb, de aarde, en houdt Net, de hemel, boven zijn hoofd. Geb en Net zijn zijn twee kinderen die hij van elkaar gescheiden heeft, en waartussen hij de brug is. Sjoe is de leegheid, de lucht, en hij wordt geboren uit de mond van Ra, als de adem.

6. Dit komt terug waar Ezau als eerste uit de moederschoot komt, terwijl Yaqob als een Hebreeuwse transliteratie van Geb, zijn hiel vasthoudt.

7. In de Egyptische mythe keert Geb zich tegen Sjoe en tijdens de zwakheid van Sjoe neemt hij zijn troon over, wat in het Jakob en Ezau verhaal terugkomt als Jakob die het eerstgeboorterecht overneemt van Ezau wanneer deze zwak en hongerig terugkomt van de jacht.

8. In de diepte van de woestijn is er uiteindelijk de tornado van Sjoe, de ladder van Ezau, waardoor de mens aan zichzelf afsterft door zelf Sjoe, Ezau, te worden. Het is een ladder van bloed.

9. Wij moeten terug naar de woestijn, terug naar de

hemelse kennis die verborgen ligt.

10. De diepte van de oorspronkelijke Egyptische Ezau, Sjoe, kent verschillende wortelwoorden, zoals "seh" wat ook vissen betekent, vangen in een net. Ook Sa is zo'n wortelwoord, kennis, die altijd met Ra was op zijn nachtboot om de wachters van de poorten der uren aan te spreken.

11. Sa kwam hiervoor ook uit de mond van Ra, zoals Sjoe uit de mond van Ra kwam, dus zij horen bij elkaar als het gesproken Woord.

12. Sjoe moest in de hal van Ma, de leerregels, de veroordeelde doden vernietigen.

13. Sjoe raakte in gevecht met een wild rund, die een beeld is van zijn chaos-zelf, om zo orde te scheppen. In dit gevecht vormde het bloed van de wilde rund een ladder.

14. Hij was diep in een afgrond, terugkomt in het Jozef verhaal, de zoon van Jakob.

15. Dit is vervormd tot een drogbeeld in Spanje in het stierenvechten. Dit komt omdat zij de metaforische, diepere wortels niet kennen. Ze willen de geestelijke oorlogsvoering niet, dus ze bevechten de dierenwereld in plaats van aan zichzelf af te sterven.

16. Zij willen een materialistisch loon, een materialistische oorlogsvoering, om even snel met hun problemen af te rekenen. Zij hebben hun loon reeds, en zullen het in de hemel niet krijgen.

17. Het hemelse woord is een slager van slagers, een matador tegen matadors. En dat is dus ook wat Ezau in diepte was, en waarom hij zo werd gehaat. Maar Ezau werd tot een groot woestijnvolk, Edom. De roependen in de woestijn zullen elkaar ontmoeten op de ladder van Ezau in de diepte van de woestijn. Dit zijn eenlingen die eerst zwaar zijn getest. Velen komen niet door de beproevingen van de woestijn heen. Het kost je alles om tot het beloofde land te gaan, maar het is het waard om alles voor deze schelp te verkopen.

18. Shu raakte dus met zijn lagere aardse wil in gevecht als met het verschrikkelijke wilde rund van chaos. Ezau had dus zijn eigen Pniël-ervaring, wat resulteerde in het verschijnen van de ladder.

19. Op deze hemelsladder gaan de heiligen de wolken in tot de leerregels die geprint worden in het hart, om zo het wilde rund van roekeloosheid totaal te overwinnen.

20. De hemelse kennis is een woeste oorlogsvoerder die zich niet aan aardse en sociale normen en waarden houdt. Het wil zeggen dat Ezau zijn overmoed inwisselt voor hemelse woestheid, in de zin dat hij ontembaar is voor het aardse, rebels, voerende een hogere oorlog, zonder daarbij te vervallen tot materialistische methodes.

21. Dit is het wilde pad van de geestelijke oorlogsvoering, wat decoratief soms heel poetisch kan zijn.

22. Ezau en Yaqob zijn een bepaalde dualiteit binnen een mens. Ze staan voor bepaalde principes die met elkaar in balans moeten komen.

23. Met alle dingen die tot ons komen moeten we worstelen en ze niet zomaar aannemen. Dat is de natuur van Ezau. Eerst moet alles getoetst worden, en deze toets moet zuiver en eeuwig zijn. Dit kan alleen gebeuren als de mens aan zichzelf afsterft, als Ezau komende tot de kom van rode soep.

24. God is een woeste God, als een leeuwin. Zonder haar woestheid zou ze nooit de inprintingen in het hart kunnen verrichten.

5.

De ladder van het paradijs

1. Ik had eens een droom over moeder God, en haar gezicht was de bron van de hogere dromen. Haar gezicht bleef veranderen. Ik kon niet lang in haar gezicht kijken, omdat het te intens was.

2. Als kind zijnde droomde ik vaak over moeder God.

3. Ik droomde over deze bron waar de diepte van de woestijn overging in woestijn-zee, in water, waar een tornado was, vormende de paradijselijke hersenklieren.

4. Door deze wateren wordt de mens gereinigd en verheerlijkt.

5. Het zijn principes die de mens zelf moet worden. De mens moet deze taal leren. De hemelse wateren maken weer jong, brengen tot wedergeboorte.

6. Dit gaat over een diepere bevruchting door inzicht.

7. Niemand kan dat voor je doen, want iedereen is slechts een bepaalde spiegeling van jezelf. Niemand kan je dus daarwerkelijk bevrijden en ook niet daadwerkelijk vernietigen. Het leven is een visioen en een raadsel van het zelf.

8. Het zelf wordt opgelost in de eeuwige principes van de natuur, oftewel de hemelse kennis.

9. In diepte is de mens dus niet afhankelijk van de ander, maar is de ander een spiegeling waarin de mens zichzelf kan zien.

10. Zo vervalt de mens ook niet tot afgoderij, ook niet tot zichzelf, want het zelf is slechts een spiegeling van de hemelse kennis.

11. Het opgelost worden in de hemelse kennis is het uiteindelijke doel. Er moet dus een goede balans blijven tussen het zelf en het onpersoonlijke principiële, anders vervalt men tot egoïsme en zelfverheerlijking.

12. Zonder de verloochening van het lagere zelf en de lagere wil is men op een doodlopende weg.

13. We moeten de ander dus ook op een bepaalde manier worden, anders blijven we altijd ronddolen in heimwee en onbereikbaarheid, en dan wordt verlies ondragelijk.

14. De ander als verloren parallel zal dus in het zelf ingeprint moeten worden op een natuurlijke manier, de verheerlijkte bron ervan, wat zich dan op een natuurlijke manier met het zelf gaat mengen, zodat het één geheel wordt en op een natuurlijke manier wordt aangepast.

15. Zo wordt de ander dus ook volkomen geneutraliseerd.

16. Dit proces kan alleen in de woeste wildernis gebeuren.

17. Het inprinten van de leerregels is het ontvangen van loon.

18. De aan zichzelf gestorvene komt zo tot de vrucht van de hemelse kennis, de ladder van het paradijs, en zo tot de bron van het bewustzijn.

19. In de woestijn leidt de ladder van Ezau tot de bron van de psychologie, tot de honger en de dorst opdat er eerst wordt losgekomen van de voeding van de lagere wil.

20. In dit proces sterft de lagere wil dan ook af, opdat het hemelse brood ontvangen kan worden. Het is het hemelse voedsel, het beeld van openbaring.

21. Het gaat om het ontwaken in de ‘Ik Ben’, in de baarmoeder, de bron van de geestelijke oorlogsvoering.

22. De woestheid is dus scheppend en herscheppend, en ook weer ordenend, verdiepend, als een dualiteit, en niet een onbeheerste, overextreme, eeuwige aggressie zoals bij fundamentalisten, maar ook zij dragen een stuk van cryptische waarheid wat begrepen moet worden, dus ook zij moeten toegevoegd worden aan de ‘Ik Ben’. ‘Ik Ben hen.’

23. Ik dring door tot hun goddelijke zaad, tot hun goede parallel. Ik ben hen. Je kunt ze dus desnoods naam voor naam gaan opnoemen. Jij bent ze allemaal. Het zijn delen van jou, losgeraakte stukken potentiele hemelse kennis. Het is zaad waarmee gewerkt moet worden.

24. Ik kon niet te lang kijken in mijn droom toen ik de bron van moeder God zag. Het was zo wonderlijk dat het ondragelijk was. Ik kon het alleen verdragen in kleine beetjes.

25. Ook als kind heb ik verschillende ontmoetingen met de moeder God gehad.

26. Zij riep mij door donder en bliksem. Een heleboel dingen begreep ik niet.

27. Het is zeker niet simpel en makkelijk. Veel gevaren liggen er op de loer.

28. Elke vijand stelt een bepaald verloren wapen van je voor, wat je weer terug moet nemen, op waarde moet leren schatten. Elke vijand representeert een gestolen deel van jou. Het is van jou. Je bent het zelf.

29. Het "Ik Ben" principe wordt vaak overmatig en ongebalanceerd gerepresenteerd voor een bepaalde markt.

30. De waarschuwingen zijn overboord gekieperd. De natuur wordt verloochend en ontkend met al haar principes en processen. Het is een heel oppervlakkig iets geworden, losgesneden van al haar sappen, terwijl van oorsprong er de geestelijke oorlogsvoering is, waarvan de bronnen nog steeds diep opgeborgen liggen. Oppassen geblazen dus.

31. De valse Ik Ben kan zich niet in de ander verplaatsen, maar heeft zich gewoon boven iedereen als God aangestelt.

6.

Over de Galaten

1. De tocht van loon is het diepste Zelf, dus hierin leert de mens af om alles op iemand anders te projecteren. Het is de verantwoordelijkheid van ieder mens om te onthechten van de ander en het diepste Zelf in zichzelf te vinden.

2. Het zelf kan alleen waarlijk verloochend worden als het diepste Zelf wordt gevonden.

3. Mensen in het Westen denken zo verschrikkelijk nauw en het is belangrijk om hieruit te ontsnappen. Het Westen is een totale nachtmerrie van taal. De Westerse talen zijn letterlijk, materialistisch en oppervlakkig. Het kent geen diepte en geen poezie. Niets kan en niets mag. Maar de hemelse zee zal hen overspoelen. De vogels der hemelen zullen komen om hen van de hemelse kennis mee te nemen. Ook de vissen der hemelen zullen komen om hen van de hemelse kennis mee te nemen. Hiertoe is het oorlog. De Westerse farizeistische schelp moet gebroken worden.

4. De wortel is dichterlijk. Dit is het loon, de ware tekenen van godvruchtigheid als de merktekens van de hemelse adoptie. Alleen door de hemelse adoptie ontkomen we.

5. Het gaat om het openstaan voor andere talen en culturen die hetzelfde zeggen. De mens mag zo komen tot de verzoening tussen hemel en aarde, door de verzoening tussen de verschillende culturen en talen. Dit is iets moois. Dit is nodig. Niemand zit te wachten op verdere religieuze oorlogen.

6. Voorzichtigheid groeit door de blokkades op het pad. In tegenstelling tot blind geloof moet er gestreefd worden naar zekerheden die de majesteit van de goede boodschap kunnen dragen en uitvoeren.

7. Voorzichtigheid maakt korte metten met blind geloof, en voorzichtigheid brengt ook weer een persoonlijke factor. Ook brengt voorzichtigheid onderscheiding. Deze goede boodschap zondert de mens af tot het eeuwig leven.

8. In diepte is de goede boodschap geen gift, maar een voorbeeld van geduld, want ieder voor zich zal de dood aan zichzelf moeten sterven om aan deze dingen deel te hebben.

9. Een boom moet diep wortelen in heilige vreze (voorzichtigheid) in plaats van groot willen zijn in vol aanzien door praterige vooroordelen

10. De vrucht bewerkt verzoening bewerkt.

11. Er zijn vele misleiders met allerlei vrome woorden die uitgezonden zijn om te plunderen.

12. We moeten daarom uitermate voorzichtig zijn met tradities van mensen, de elementen waarop de samenleving is gebouwd, want daarin schuilt juist vaak het kwaad, en het wordt voortdurend uitgebroed in de hoofden van de mensen.

13. Het gaat niet om werken op zich, maar om de overgave aan het hemelse, zodat het hemelse, de hemelse kennis, door ons heen kan werken, zodat alles zuiver blijft. Het gaat dus om het werk van de hemelse kennis, door de overgave. De mens in de stad moet aan zichzelf sterven om afgescheiden te worden van de oppervlakkige, bedrieglijke werken van de stad.

14. De Galaten hadden de goede boodschap tot drogbeelden gemaakt, en verdraaid, tot bijgeloof. Ze hebben zichzelf een eigen beeld gemaakt van de hemelse realiteiten, wat puur hun eigen mening is, hun eigen uitvinding. Je mag God niet zomaar verzinnen. De Galaten hadden God gemaakt in plaats van andersom.

15. De Galaten deden dit omdat ze ondankbaar waren geworden en niet konden wachten op ware openbaring. Ze hadden het probleem dat ze geen geduld hadden ontwikkeld, en zo werden ze weggegrepen door lichtzinnigheid.

16. Je kan alleen iets geloven als je het kent. Er is geen geloof mogelijk zonder kennis.

17. Geloof zonder kennis is dood.

18. De boodschap is dat de oppervlakkige, bedrieglijke leerregels plaats moeten maken voor de leerregels van de kennis.

19. Het ware geloof is het geweten wat zich geheel aan God alleen heeft overgegeven in volharding en vastheid, als tegengesteld aan trots vertrouwen in het materiële. Dit is niet zomaar iets wat er al is, maar een beoefening.

20. Oppervlakkig geloof is bedriegelijk. Het gaat om de volle openbaring van dingen die eerder alleen maar vaag waren. Hen van eerdere tijden hadden te weinig inzicht om dingen met zekerheid vast te stellen.

21. Er was vroeger geen ware openbaring, alleen maar het zaad van ware openbaring. Vroeger leefden ze onder een vloek hierom. Ze waren gevangenen van de lagere leerregels, gevangenen van een onvolkomen school.

22. Om hier aan te ontkomen moet de mens eten van de vrucht van de hemelse adoptie. Die adoptie is door de hemelse kennis, zonder welke we verslaafd blijven aan valse religie, wat voor drogbeelden we er dan ook voor mogen gebruiken.

7.

Paulus in Romeinse ballingschap

1. Genade, giften, kunnen te vroeg of te laat komen. De mens moet leren leven door eerlijk loon, oftewel ware tijdafstemming.

2. Gebruik je van bepaalde stoffen teveel of te weinig, dan kan het giftig zijn. Vandaar dat de mens tijdafstemming moet leren.

3. De mens zit opgesloten in een schelp. Ook kunnen we dat niet forceren. Het is als het uitbroeden van een ei. Als je voordat het tijd is het ei openmaakt heb je niks. Vandaar dat het weer om tijdafstemming gaat waarvan loon een metafoor is.

4. Dit is het loon van het lijden voor het hemelse doel.

5. Het is het loon van de volhouder, de verdieper.

6. De leegte, de afzondering, de onthechting, is als de grote oerafgrond en oerbaarmoeder waaruit alles voortgekomen is.

7. In de leegte is altijd weer doorgang, ook als het lijkt alsof je in alles wordt tegengehouden. Wij worden in alle dingen tegengehouden, maar nooit in onze groei.

8. Blokkades leren ons voorzichtigheid en geduld om zo het ware pad te vinden, en dat is niet het ogenschijnlijke.

9. Blokkades leren ons de diepte in te gaan. Soms moeten we even wat stappen terugnemen, hebben we een belangrijke les vergeten, of ergens iets laten liggen.

10. Soms moeten we wachten voor een hele belangrijke reden, namelijk dat het nog geen tijd is. Soms is de situatie totaal onrijp.

11. Forceer daarom niets. Let op het natuurlijke.

12. Het zit in de kleine dingen. De mens mag leren opmerkzaam te worden.

13. Alles heeft een bedoeling, wat de mens niet kan overzien.

14. Wij mogen dus niet zeggen dat de hemel alleen van een bepaalde cultuur is. Dat zou racisme zijn. De talen horen bij elkaar, en vertellen een verhaal. Zijn wij daar open voor, of gaan we wachten op een nieuwe religieuze oorlog over wie god in zijn zak heeft en wie niet. Zijn religieuze oorlogen niet allemaal heel kinderachtig ? Maar dit hangt boven ons hoofd als wij onze kinderen en elkaar niet onderwijzen. Het is nog niet te laat.

15. Religieuze oorlogen zijn ondervoedde kinderen die nooit diep onderwijs hebben gehad. Is dit geen schande ?

16. De natuur leert dus de les dat het om natuurlijk vruchtdragen gaat in geduld, niet in overmoed en niet dat alles zomaar in de schoot wordt geworpen.

17. Het is ten diepste dus geen gave. Dat zou levensgevaarlijk zijn. Deze stadse wereld is gebaseerd op overmoedige, onvoorzichtige gaven.

18. Daarom zei Paulus dat het hem niet om de gave te doen zou zijn, maar om de opbrengst.

19. Gaan we voor de gift, of gaan we voor de vrucht ?

20. De voortijdige gift leidt tot de dood. De vrucht leidt tot leven.

21. Als je iets heel graag wil, denk dan eerst aan de ander, aan de behoefte van de ander, want je mag niemand het loon onthouden.

22. Voordat je gegeven wil worden is het dus belangrijk de vraag te stellen : Heb je zelf al genoeg gegeven ? Het gaat om het zaaien, wortelschieten en

vruchtdragen, deze trialiteit.

23. Wij kunnen in die eensgezindheid van een ieder iets leren en van iedere cultuur. Juist in de gevangenis van ons leven gebeurt dit wonder dat we ineens contact hebben met de ander die door iets soortgelijks heengaat.

24. Ineens kunnen we de ander door dit wonder zo begrijpen en op waarde schatten. De kooi is dus juist de tunnel tot de ander. Wij mogen de kooi, oftewel de beperkingen, in ons leven dus niet onderschatten.

25. Eén van de eerste dingen die Paulus opnoemt in de Filippi brief, tijdens zijn Romeinse gevangenschap is dankbaarheid, want door zijn kooi komt hij in aanraking met anderen die in kooien leven en kan zo nieuwe geboorte aan hen geven.

26. En zo kunnen zij ook weer aan anderen nieuwe geboorte geven.

27. Paulus kan op die manier dus loon schenken aan anderen die op ditzelfde niveau zijn gekomen.

28. In het Sanskrit is Filippi (vallabha, vilopa) de wonderlijke bevruchtingsmethodes van de natuur. Kijk maar eens naar de bomen en de bloemen hoe die zich voortplanten. Ze staan allemaal afgezonderd in hun eigen kooi om het zomaar eens te zeggen, en het stuifmeel wordt overgebracht door de wind en de insecten. Filippi is de vruchtbaarheid van de kooi.

29. Paulus laat weten dat hij in de buik van de hemel is, waarvan zijn gevangenschap een spiegeling is. Hij bevindt zich dus in de baarmoeder van moeder paradijs.

30. Het zijn beelden van de tedere zorg en aandacht die er voor ieder mens is die tot dit geheimenis komt.

31. Ook is deze ontferming dus zeer voorzichtig en vluchtig. Waarom is dit ? Dit gebeurt opdat wij gevoelig zullen worden, en onszelf kunnen ontwikkelen.

32. De hemelse natuur is wijs en werkt met strategie. Van het geprojecteerde en opgelegde schijnzelf komt de mens niet zomaar af. De mens komt niet zomaar af van de lagere wil die telkens als een spiegeling de mens overal stalkt.

33. Daarom moet de mens de lagere wil temmen en leren berijden zoals een beest, wat ook de boodschap en betekenis is van Filippenzen.

34. Oppervlakkigheid is potentieel creatief materiaal, en mag cryptisch benaderd worden om zo de droomstad te bouwen waarin er een pad is tot de tuin en zo tot de natuur.

35. Teveel vrijheid is hierin een gevaar, als valse, bedrieglijke vrijheid die de mens doet afdwalen. Daarom is de kooi belangrijk, de grenzen in het leven van een mens, de restricties. Door dit principe op waarde te schatten kan de mens veel vrucht dragen.

36. Het boek Thessalonicenzen van Paulus gaat over de onsterfelijkheid in de zin dat door het goede te doen je ziel zal oprijzen in de wolken tot de hemel waardoor je eeuwig leeft.

37. Dit houdt verband met de strijd tussen goed en kwaad, want je moet wel zelf het kwaad verslaan.

38. Zo mogen we ook de legende van Thessaloniki begrijpen, dat zij de schippers testte om te zien of ze de kennis van de hemel hadden. Dit is ook wat de diepere Sanskrit wortel Toza betekent : testen, onderscheiden (filteren). Ook betekent het druppelen, als de druppelende onsterfelijkheids-drank. Daarom staat er ook in het boek Thessalonicenzen : toetst alles en behoud het goede.

De les van de vijgeboom

39. In het boek Ephese wordt er gesproken van het bouwen van een hemelse tent en een hemelse nederzetting, als tegengesteld aan de lagere aardse stad.

40. Het is het rijp worden, want het bouwen gaat op een natuurlijke manier, door het vruchtdragen, niet door bedriegelijke omkopingen, steekpenningen en verwennerijen.

41. Paulus maakt duidelijk dat het om het groeien gaat en het wortelen, als een boom.

42. Het leidt helemaal terug tot de diepe pazu wortel in het Sanskrite wat de indische vijgeboom betekent.

43. Kenmerkend is dat de vijgen op of dichtbij de stam groeien, als een beeld dat ze dichtbij de bron blijven.

44. Alles wijst terug op natuurlijke principes. In plaats van te hangen aan het kunstmatige mogen we terugkeren tot de natuur, tot de vijgeboom, de hemelse boom, om ervan te leren.

45. Wij mogen komen tot de diepere geheimen die de boeken verborgen houden. In de diepte is de vruchtbaarheid. Alles wat aan de oppervlakte blijft is onvruchtbaar. Ephese zegt daarom ook : Heb geen deel aan de onvruchtbare werken.

46. De valse gave is giftig en maakt je een slaaf tot de stad en de markt. Een gift is nooit vrijblijvend. Wees op je hoede in het oerwoud. Neem geen valstrikken aan. Er gaat een hele wereld van verlokkerij schuil achter giften. Wees er zeker van of het je loon is, je vrucht.

47. Ben je een boom, dan begint het pas. We gaan van wortel tot wortel, van vrucht tot vrucht. Dat is de les van de Vijgeboom. Houdt je vast aan de dingen die eeuwigheidswaarde hebben. De rest zal vergaan.

8.

Voorbereidingen tot de zondvloed

1. Als je dan als mens in de diepte van de natuur gaat en je plotseling overweldigt wordt door de veelkleurige verscheidenheid van de natuur, of je bevindt jezelf op de golven van de zee en het wordt erger en erger, tot op het punt dat je het niet meer weet, dan bemerk je ineens dat je helemaal alleen bent in de onnaspeurlijke en eindeloze rijkdom van de natuur die je niet begrijpt.

2. Zelf ben je ook een spiegeling en onderdeel van een groter geheel. De kennis gaat diep en is ingewikkeld en voor een mens niet te bevatten.

3. We mogen dus op de uitkijk staan voor de wonderen van de natuur, de natuurverschijnselen van de evolutie, wat in diepte gewoon een ontwakingsproces is, want het was er altijd al. Alles ligt besloten in de oneindige logica, die niet de logica van het lagere zelf is.

4. Onze lagere kennis zal plaats maken voor de Eindeloze Kennis. Zo hebben wij deel aan het wonder van de natuur, en worden het ook zelf. We lossen er geheel in op.

5. Ieder mens is zelf verantwoordelijk, en kan dit niet op iets of iemand anders afschuiven. De mens moet zelf veranderen, anders heeft alles geen zin.

6. Juist in de kooi van ons leven komen we in contact met het diepere, dat wat onder de oppervlakte is verdwenen.

7. Wij mogen zo al het verlorene weer verzamelen als wij ons in een kooi voelen. De kooi wijst namelijk de weg. Het is een tunnel tot de diepte, terwijl teveel vrijheid alleen maar aan de oppervlakte is.

8. Wij leren tijdafstemming alleen door obstakels. Zonder geduld en voorzichtigheid is het onmogelijk.

9. De natuur is voor de mens een frisse adem. Als de vijgeboom gaat bloeien en bloesem krijgt, dan worden de bloesems weleens vergeleken met de pijlen van de oneindige kennis die de jonge harten verwonden. Ook lijken de bloesems op netten, als het grote universele net waarin alle zielen, oftewel alle spiegelingen, weer terug worden genomen. Dit zal een groot wonder zijn in de natuur, wanneer dit zal manifesteren. In de filosofie is dit moment al gebeurd en ligt opgeslagen in de geschiedenis waartoe de mens mag ontwaken.

10. Juist door de verwonding van deze pijl in het hart ontwaakt het hart.

11. Het hemelse Zelf is als een archetype, een symbool, zwevende boven de wateren als een groot geheimenis.

12. Het zelf heeft ons geheel in bezit, en de mens is geobsedeerd met het zelf, vandaar dat het belangrijk is het geheimenis van het hemelse Zelf te kennen. Er is een groot verschil tussen het lagere zelf en het hemelse Zelf.

13. Door de ontwaking tot de hemelse kennis zullen we de eindeloze schepping ervan zien, en dan is er voor leugens geen plaats.

14. De hemelse baarmoeder heeft een vreemd soort sarcasme. Noem het zwarte humor. Alleen dwazen nemen het letterlijk. De hemelse baarmoeder is dus niet sadistisch, maar sarcastisch, als een verhalen verteller. Die verhalen hebben een diepere en veelzijdige betekenis. De hemelse baarmoeder gaat zo diep, maar dit is allemaal om de mens te doen ontwaken tot het diepere geestelijke.

15. Iedere sluwe vos weet dat het wegkappen van wortels en het onttrekken van sappen economische winst oplevert, want mensen blijven zo je product kopen, omdat ze er afhankelijk aan worden, en meer van het spul willen hebben, omdat het hen net niet verzadigd. Het houdt hen er namelijk tussenin, wat het geheim is van allerlei soorten markten.

16. In India is er ook de Shami boom (sama), de witte doorn boom, die ervoor was om de wapens op te bergen en te beveiligen, als een arsenaal boom, als een inventaris. Deze boom wordt ook wel Vasin genoemd in het Sanskrit. Vazin, vzn, vsn, betekent de overwinnaar over het lagere zelf.

17. De hemelse vis droeg aan de eerste mens op een boot te bouwen voor het redden van alle wijzen, alle diersoorten en granen, vanwege de komende zondvloed. De zondvloed komt, en de vis trekt de boot voort naar de toppen van de bergen.

18. Ze moeten ook door een verschrikkelijke storm voordat ze daar komen.

19. Het was het eind van een tijdperk waarin een valse geest het hemelse woord had gestolen, die de vis op de bodem van de oceaan weer terugvindt.

20. Het wordt weer teruggegeven aan de mens (de wijzen) door de vis.

21. Kalki is de Messiaanse hemelse strijder op het witte paard met het hemelse mes die het huidige tijdperk zal afsluiten, door de onwetendheid weg te nemen. Hij zal de mensheid weer terugleiden tot het eerste tijdperk van eeuwige kennis, zodat de cyclus rond is. Dit kan alleen gebeuren door onderwijs. Het is niet het einde van de wereld, maar het begin.

22. En dan mag je zweven boven die grote wilde oceaan van het leven, tussen het Eindeloze Zelf en de Oneindige Kennis in, zodat je schijnzelf, je opgelegde zelf, geheel daartussen kan oplossen.

23. Je nieuwe zelf vibreert dan heel snel tussen het Eindeloze Zelf en de Oneindige Kennis in, als je diepere, ware zelf. Je mag daar blijven oplossen, om daar over te gaan in het Oneindige Zijn.

24. De wilde oceaan beneden je was er om je te vormen. De wilde oceaan was er om je te laten opstijgen. Dat was het doel van de wilde oceaan : om je de parallel te laten vastgrijpen.

25. De hemel is pure kennis. Het is een vruchtbaarheids-principe. Het gebeurt alleen in een staat van onthechting, in afzondering. Het is een bepaalde ervaring.

26. De mensen om ons heen, of die nu goed of slecht zijn, moeilijk of makkelijk, houden in diepte het zaad van onze hemelse eigenschappen. Ons hemelse Zelf heeft ons alreeds omringd.

27. Toch is het belangrijk te beseffen dat we steeds dieper naar binnen moeten, en dat de buitenwereld slechts een spiegeling is van het binnenste.

9.

Yeshua, de wording van Ezau

1. De Sunu is de goddelijke jager. Deze schiet pijlen van genezing af als een heelmeester, met de pijlen van de ontwaking.

2. Al deze pijlen zijn ervoor om de mens dan wel laten af te sterven aan de lagere wil, maar ook om de mens tot een hemelse school te brengen.

3. Door de discipline van overgave en opoffering, ontstaat er zo een band met de heilige kennis, het oneindige bewustzijn van de ontwaking.

4. De persoonlijkheid is de vrucht van kennis die niet voor haar tijd wordt opgewekt.

5. Er is een balans tussen principe en persoon, in die volgorde.

6. Waar het principe op een lager plan wordt gezet valt men in de illusies van afgoderij en valse religie, oftewel persoonsverheerlijking, wat een vorm is van mensenzoeken en mensenverafgoding.

7. Je kunt je soms aan een mens ophalen, maar het doel is dat je het zelf wordt, dat je het gaat zien als een spiegeling van jezelf.

8. Afgoderij ontstaat waar je gaat lopen projecteren en jezelf niet ontwikkeld.

9. Onderwerping is dus niet het totaaldoel, maar moet in balans zijn met de wording en het zijn.

10. Zo mag je ook niet zomaar mensen gaan onderwerpen en ze niet helpen om te komen waar jij bent.

11. Ezau bedelde om 'het rode', en ook zijn vrouw gaf hem eens een kom met het rode om zijn toorn te kalmeren.

12. Het is de heilige vreze, oftewel de heilige voorzichtigheid, die nodig is om de tent te betreden om tot de heilige leer te gaan.

13. Hij heeft dus een kom of schedel gevuld met bloed, wat de onderwerping van het schijnzelf van drogbeelden betekent, als een beeld van de ontwaking.

14. Ook houdt de vrouw op het beest in de wildernis een kom met bloed vast.

15. Het is de verwoestende kracht van het Oneindige Zelf.

16. Ezau moest de kapali eed afleggen. Kapala betekent schedel, als een bedelaarskom, en deze eed houdt in naar de wildernis te gaan om daar een nomade te zijn, naakt en bedekt met de aarde, met een bedelaarskom, als een beeld van nederige overgave.

17. Ezau gaat de wildernis in en uiteindelijk bij Jakob bedelt hij om het rode. Het pad van Ezau is het pad waarin hij afsterft aan zijn aardse rechten, zijn eerstgeboorte recht, als het pad van zelf-opoffering en overgave.

18. Ook Yeshua (Yah-Shu, de wording van Ezau)

liet in de oorspronkelijke gnostisch-Esseense mythologie zijn hemelse rechten achter zich en vernederde zich door naar de aarde te gaan.

19. De schedelkom is dus een beeld van het afleggen van het lagere aardse zelf, de lagere wil, ook in de zin van het inzicht krijgen in de filosofie ervan.

20. Telkens komt alles terug op de kennis. Zonder diagnose is er geen genezing. Inzicht is de weg. In dit opzicht mogen we daar om vragen op het pad, met een lege kom.

21. We komen zo tot de oneindige kennis en vragen haar om ons te vullen. Dit is een daad van overgave. We stellen ons zo open voor het oneindige. Als wij niet leeg zijn van onszelf, dan is dit onmogelijk.

22. Het gaat dus om de keuze leeg te zijn, en niet met allerlei uitvluchten te komen. De schedel die we opheffen is de schedel van het schijnzelf.

23. Zonder zelfopoffering en zelfverloochening is het pad onmogelijk. Het is een discipline, waar de mens de tijd voor moet nemen.

24. Het is geen stap, maar een pad, een proces. Als wij de eerste stap hebben gezet, dan zullen wij verder geholpen worden op dit pad.

25. Op het pad gaat dus het mes erin. Het doel is dat er niets van ons lagere schijnzelf overblijft.

26. In de oertaal zijn de jana en de jani een beeld van de urim en de thummim, het toetsen en het loon.

27. Buiten deze discipline kom je alleen van drogbeeld tot drogbeeld, totdat alles uiteindelijk geheel is afgebrand en je niets meer over hebt aan eeuwigheids-waarde.

28. Yoga is in het westen een materialistisch marktsysteem geworden, als een bedrieglijke bijwerking van het Nirvana.

29. De Westerse yoga is een rover, symptoom-bestrijding die de wortel van het probleem afdekt.

30. Ze zijn te lui om de hemelse kennis in te gaan, de diepte in te gaan, om de geestelijke oorlogsvoering onder ogen te komen.

31. In werkelijkheid gaat het om het gevecht, de volharding in het komen tot de diepte van de vijand, als de discipline van de geestelijke oorlogsvoering, Pniel.

32. De mens worstelt ermee, in een toetsgevecht.

33. De uitkomst is de heilige vreze, de heilige voorzichtigheid, het tot bloedens toe je verzetten tegen iets wat zich aan je opdringt als zijnde de waarheid, omdat je niet zomaar met de eerste de beste boot mee wil gaan.

34. De hemelse kennis komt alleen de heilige voorzichtigheid tegemoet, dus de hemelse kennis zal je dan zelf gaan openen, zodat je je er niet meer tegen kan verzetten.

35. Zij die dit punt hebben bereikt weten dan ook dat dit de hemelse kennis is, want er is daadwerkelijk niets anders wat ze kunnen doen.

36. Dit is een goddelijke ervaring die alleen zij die het hebben meegemaakt kunnen begrijpen en het is genaamd de heilige gebondenheid, of heilige onweerstaanbaarheid.

37. Als het niet gepaard gaat met de heilige vreze en met geduld en volharding, dan is het een drogbeeld.

38. We hebben het hier dus over de hogere hemelse gebondenheid, wat gebouwd is op kennis, als in een school en wat de mens niet zomaar komt aanwaaien.

39. Het gebeurt op het grote Pniel, de heilige arena van het toetsen, op het pad.

40. Er is geen overgave en zelfopoffering mogelijk zonder studie en toetsen, anders weet je niet eens waar je jezelf nu op moet richten.

41. Wat moet je loslaten, en wat moet je niet loslaten ? Het gaat om openbaring over deze dingen, en openbaring is niet zomaar een stem of een tekst, maar een school.

42. Juist door de Pniel ervaring wordt het pad gericht en is er leiding. Zo wordt het zuivere onderscheiden.

43. Je kunt niet zomaar met wat woorden je overgeven aan de kennis, want er is zoveel valse kennis.

44. Kennis is de opvoeding in de geestelijke oorlogsvoering.

45. Heel veel oppervlakkige gedachtes breken stuk zodra je de diepte ingaat.

46. Principes komen tot rijping en verbinding en worden zo vruchtbaar. Intimiteit is slechts een metafoor van dit proces. Het is een abstractie van de eindeloze diepte waarin alle dingen tezamen komen, als een mengsel. Hoe dieper je gaat, hoe meer je de eenheid gaat zien van alle dingen.

47. Ik kwam tot de brug, waar vele moeders waren met hun kinderen,
En mensen, veel mensen,
De brug was wijd en wit,
En ze spraken dat ergens in het midden van de brug,
Daar is geen tijd meer,
Daar is een mist waar iedereen elkaar verliest

48. Ik vroeg me af waarom zoveel tot deze brug gekomen waren,
Maar ik zag in dat er geen andere keus was,
Er was een oorlog in hun land,
En hun land zou in vuur vergaan

49. En men schiep religies, om aan de macht van de brug proberen te ontkomen,
En men begon te twijfelen aan het verhaal van de brug

50. Ik ging de brug op, en liep door totdat ik in witte bloemenvelden kwam,
Ik zag niemand meer, ik was helemaal alleen,
Plotseling voelde ik een hand,
En ik ontwaakte

51. Aan de andere kant van de brug was ook een oorlog,
Ook dat land zou in vuur vergaan,
Er was alleen leven op de brug

52. Op het pad van de zelfverloochening en overgave, dieper de wildernis in, komen we uiteindelijk tot het wonder van het mengsel in de diepte. Zij is degene die leidt tot het principe van worden en zijn, oftewel het oneindige Zelf. Het is dus gewoon een personificatie, een archetype, van een collectie van principes.

53. Zodra een god of godin je niet terugleidt naar je eigen bron is het slechts een illusie. De hemelse moeder als archetype van de brug, van relaties, leert de mens dus te worden en zijn zoals Haar, en juist daarin vindt Zij haar goddelijkheid.

54. Zij leidt tot de kano op de bosrivier, dieper de wildernis in. Zo komt de mens tot een hele dualistische ervaring. Zij blaast op Haar hoorn. Zij roept de mens, als een roepende in de woestijn.

55. De verzoening is er alleen door verwonding.

56. Er worden pijlen van verzoening afgeschoten, van diep contact en dat verliefde gevoel, en dit laat verwondingen achter. Dat moet wel, want de verwonding staat voor de vermenging.

57. Onze werelden moeten dus eerst opengebroken worden, en dan pas is er de brug.

58. Het is het contact met de kennis.

59. Het ware Zelf ligt diep opgeborgen in de Kennis.

60. Maria en Martha worden bezocht door Yah-Shu, of Yah-Sa, de Kennis-Wording (Yeshua). Martha gaat als een bezetene over tot het bedienen, en heeft

door haar vele werk niet de tijd om de woorden van Yah-Sa, van de hemelse kennis, te horen, maar Maria daarentegen zit tegenover de Yah-Sa om te luisteren.

61. De Yah-Sa zegt dan dat Maria het juiste deel heeft gekozen. Martha deed wat de mensen van haar verlangden.

62. Maria was verbonden aan de hemelse kennis. Maria ging hiervoor naar de bron.

63. Maria sprak niet, maar luisterde, en zou alleen spreken als de Kennis haar zou laten spreken. Wij mogen alleen spreken door Kennis. Wij moeten niet roekeloos en overmoedig zijn als Martha die rondrende om mensen te behagen.

64. Dit pad wordt bijna niet in de stad en in de kerk geleerd. De mens wordt opgeleid tot een Martha, om het mensenvlees te dienen. Daarbij is het doodnormaal om te pas en te onpas je mond los te trekken, ook om te zingen. Dan is het goed je af te vragen welke geest er bezig is : Maria of Martha.

65. Martha wil niet wachten. Martha wil gezien worden, eer ontvangen. Bij Martha gaat het erom door mensen geaccepteerd te worden in plaats van de Kennis. Martha's zijn in die zin doof en er valt vaak ook niet mee te praten.

66. Maria's worden door Martha's altijd beschuldigd door vooroordelen. Maria is diep in de hemelse kennis, terwijl Martha oppervlakkig is.

67. Martha speelt altijd rechter, terwijl Maria vaak zwijgzaam lijdt, wachtende op de Kennis, op openbaring. Maria wil niet geleid worden door de stad.

10.

Het pad van Ruth

1. Maria worstelt in afzondering op het grote Pniël met al die stadse goden die haar willen wurgen. Martha biedt haar hierin niet de helpende hand, maar trapt haar nog dieper weg.

2. Om het pad van Ruth te vinden, van de heilige slaap van overgave, hebben we heel veel kennis nodig om aan onszelf af te sterven, omdat het een school is.

3. Hoe het zelf nou daadwerkelijk te verloochenen is een groot vraagstuk. Ruth, Artha, betekent in het Sanskrit de zintuigen en de vaardigheden, de betekenis, de vertaling, het teruggaan naar de oorzaak, de wortel, als één van de doelen in het leven. Het betekent ook doel.

4. Artha, of Aretha, is dus ook noodzakelijk om tot de brug, de vermenging in de diepte, te komen.

5. Zodra de mens dingen in Aretha kan begrijpen, dan kan de mens loskomen van zijn schijnzelf en lagere wil. Zo valt de mens in de ware heilige slaap, als Ruth, om tot overgave aan de hemelse kennis te komen.

6. Martha is rebellie, en heerserigheid, naar de hemelse kennis toe. Ze grijpt graag de macht. Ze luistert niet graag. Haar volgelingen in de kerk aanbidden haar. Het zijn Marthieten die Martha volgen en aanbidden. Het is een huwelijk tussen Mammon (materialisme) en Martha.

7. Godsdienst is een ander woord voor leven vanuit de bron, maar geestelijke oorlogsvoering is hierin belangrijk om te zorgen dat je leeft vanuit de juiste bron. Er zijn namelijk ook veel giftige bronnen zoals we weten.

8. Onderwijs over geestelijke oorlogsvoering is wat vaak ontbreekt in de godsdienst en velen willen het

er niet over hebben.

9. Godsdienst en geestelijke oorlogsvoering gaan hand in hand, en dit zijn natuurlijk maar woorden. Je kunt het ook anders noemen.

10. Waar openbaring (onderwijs) ontbreekt verwildert het volk.

11. Zit er een lekje in de boot, dan kun je alles wel vergeten. Alleen volkomeheid brengt ons over de woeste zeeën van het bestaan. Dit is een ander vies woord voor vele godsdienstigen. Ze hebben zich er bij neergelegd dat ze altijd zondigen. Wat een ellendig bestaan. Waarom volgen ze God dan als ze niet zoals God worden ?

12. Het zijn de projecties van een lens. Het zijn natuurverschijnselen. Aan de voet van de heilige berg wordt er veel geroddeld, veel gelogen, veel gespot en weggelachen. Er zijn daar veel geruchten als een sluier, een voorhangsel, om de mens te testen en te zuiveren, klaar te maken voor de volmaakte bron.

13. Dit is geen volmaakte bron naar letterlijke en menselijke maatstaven.

14. Het bestaan is namelijk abstract en obscuur. Als je tot de ware bron wil komen, dan gaat dit door het visnet, de strijd en het onderwijs. We hebben het namelijk over de oneindige kennis.

15. Dit onderwijs gaat veel door herhaling, zodat het wortel kan schieten, en zodat het kan blijven testen en zuiveren.

16. In herhaling sterft de lagere wil, de schijn-wil of geprojecteerde wil, af. Beschutting is herhaling, maar telkens zal die herhaling net even iets anders zijn om zo wat nieuws toe te voegen, om het van een andere kant te laten bekijken.

17. In herhaling bestaat dus openbaring. Die openbaring leidt tot heiliging, oftewel afzondering, maar daarna leidt die openbaring weer terug naar het begin om het op een andere manier te bekijken, te herzien.

18. De schepping van het licht was niet de zon is, want die bestond toen nog niet. Het was dus een ander soort licht, als een inzicht.

19. Ik zou willen zeggen dat het het licht was van openbaring, van visioenen en dromen, van de andere werelden. Het was de vrucht van de duisternis.

20. De spiegelingen om ons heen houden niet van herhaling. Zij haken ergens af halverwege. Dit kan enorm frustrerend zijn, maar ook dit zijn voorhangsels, en zij hebben enige waarde.

21. De herhaling, het volharden, is hierin de sleutel. Herhaling heeft eeuwigheidswaarde, en als herhaling de kans wordt gegeven dan kan zij zich beter uiten en uitleg geven. Dan kan er diepte komen.

22. Belangrijk is het tot de geestelijke betekenis te gaan en los te komen van schijn-werkelijkheden en al hun voorhangsels.

23. Dit behoort ook tot je weg zien te vinden in de stad om zo te komen tot de diepte van de natuur.

24. We kunnen stellen dat zij die gebrek hebben aan geestelijke oorlogsvoering opgeroepen worden tot het moorden en eten van dieren. Geestelijke oorlogsvoering is metaforisch carnivorisme, terwijl de vlees markt letterlijk carnivorisme is.

25. De mens kiest tussen metaforisch leven of letterlijk, materialistisch leven. De mens die het metaforische leven niet kent wordt zo gegrepen door het materialisme, door de Mammon.

26. De mens kiest dus tussen of diep leven, of oppervlakkig. Leven aan de oppervlakte is niets dan zelfmoord. Alleen de kennis doet waarlijk en eeuwig leven.

27. De mens die geroepen wordt is zal volkomen gemaakt worden, en dit is een zeker pad van

beschutting.

28. Het valt niet te bewijzen voor hen die materialistisch willen leven in zonde. Alleen het diepe kan het diepe verstaan.

29. Er zijn dus voorwaarden verbonden aan het geopenbaard worden van de waarheid. Het is niet ergens te koop. Het is niet iets wat je even kunt bewijzen. Het is geen hoer. Het is obscuur en vluchtig. Het zal wegrennen van je. Het zal je op de proef stellen. Het is zeker niet iets wat je zomaar even met de vrienden of wat voorbijgangers kunt delen. Bezint eer ge begint.

30. Er zijn geen snelle uitvluchten. Mijn mandaat - wat ik overigens in de hemel heb ontvangen - is altijd geweest : "Wil je ergens uit, ga er dan eerst dieper in." Altijd weer is dit een gouden sleutel gebleken.

31. De kerk waarin ik opgroeide heeft mij altijd zwaar geïntimideerd, zo erg dat ik er studie van wilde maken. Ik moest en zou weten wat het was, en tot de bodem gaan. Ik had zoiets van : "Oh, dus dit heb jij ergens uit een kerkelijk boek gehaald, denkende iets te weten ? Goed. Ik zal nog dieper hierin gaan dan jou, en ik zal komen tot het wonder in de diepte van de hele kerkelijke put, die bodemloos is."

32. Alleen zo kun je dingen herzien. Ken je vijand, en ken ook zijn goede principes. Houd je vijand in die zin dichtbij je. Ga eerst dieper de gevangenis in voordat je daadwerkelijk kunt ontsnappen. De sleutels liggen namelijk dieper in de gevangenis verborgen. Het medicijn is in het probleem zelf.

33. Gooi je het probleem weg, dan is alles verloren. Natuurlijk moeten we veel weggooien, maar ook moeten we veel herzien, en leren kennen, op waarde leren schatten. Een beetje draaien, een beetje puzzelen, een beetje op zoek gaan naar dubbele bodems. Vaak vinden we juist in de diepte van zulke kerkers en putten juist ook weer zoveel andere gevangenen, lotgenoten, die een heel ander licht op alles kunnen schijnen, en misschien zelfs de sleutel tot alles dragen.

34. Zulke situaties of personen wil je natuurlijk niet missen. Vandaar ook : afrekenen met de smetvrees. Geestelijke smetvrees is een vorm van spijbelen. De mens moet genezen worden van xenofobische smetvrees, angst voor vreemden en buitenlanders, wat een vorm van racisme is. Het is een elitaire, gemakzuchtige rijkdomsziekte in het Westen. Men is zo oververwent dat men waant alles al te hebben en niets meer nodig heeft. 't Is er al, dus buitenlanders en hun culturen zijn niet gewenst. Alles is al in kannen en kruiken.

35. Juist onze zg. "vijanden", onze nachtmerries, zullen ons helpen over de woeste zeeën van het bestaan. "Vrienden" en dromen zullen ons niet verder helpen. Juist het ergste wat je in je leven hebt meegemaakt is je sleutel. Vaak moeten we tot de conclusie komen dat onze ingebeelde vijanden onze vrienden waren, en onze vrienden waren onze grootste vijanden.

36. Vaak moeten we tot de conclusie komen dat niet de ander de vijand was, maar wijzelf, in onze onwetendheid. Ik heb het dan ook over hoe je als kind wordt opgevoed met een ingebeelde vijand, zoals mensen van een ander geloof of helemaal geen geloof, of mensen uit een ander land. Die andere landen zijn wel zo afgeweken, en daar kan niets goeds uit voortkomen, enzovoorts. Neen. De mens moet zelf zijn vijandige deel onder ogen komen.

11.

Het bezoek aan de hemel

1. Ik ben zo diep doorgegaan totdat ik uiteindelijk in de hemel kwam, God ontmoette, en het was totaal niet zoals ze dat in de kerk leerden. De kerk is volslagen blind, totaal verkeerd ingelicht, en niemand die het nacheckt. Dat durven ze ook niet in hun angst voor de eeuwige hel. Het zijn gevangenen.

2. In de hemel werd mij verteld alle theologieën die ik geleerd had in de kerk los te laten, echt alles. Ik kreeg daar toen een mes voor in de plaats wat mij door dingen heen liet kijken, en ik moest naar de bibliotheek om in de geschiedenis te zoeken. Oorspronkelijk waren dingen namelijk heel anders. Openbaring en studie gingen in die zin dus hand in hand.

3. De zondaren houden zoveel van leugens, dat ze er zelfs plezier in hebben, wat de ergste krankzinnigheid is die er bestaat.

4. Het westen is totaal doorgedraaid in het pragmatisme : "Voelt het goed, dan is het goed." Ik wilde hier niet aan meedoen. Dat wat ik had ontvangen in de hemel wilde ik niet meer verliezen. Het brak al mijn zintuigen open, en dit ging door zware studie, dag en nacht. Ik zag de hemelse kennis, en dat was nog maar het begin. Het was het eeuwige touw, een hoge stroom, wat alles terugslingerde wat er niet hoorde.

5. Er is namelijk een groot verschil tussen het touw van de oneindige kennis, en de ketenen van de lagere wil.

6. Helemaal totaal gek zou je kunnen worden van de kerk. En als je dan in de diepte van de kerk wil gaan om dieper eruit te kunnen komen, ga dan wel als een hemelse dwaas. Laat het je niet verzuren. Blijf creatief onder alle omstandigheden.

7. Wordt nooit één van hen. We gaan dus dieper om anders dan hen te worden, om los te komen. Het is spelen met woorden, spelen met taal, totdat je de sleutel hebt gevonden, de juiste combinaties. Er is geen makkelijke uitvlucht : Ga er dwars doorheen, en maak alles anders. Oorspronkelijk was toch alles van ons. Zij hebben het gestolen en verdraaid. Nu moet het weer terug. Het is van ons. Het is onze kunst. Het is de oneindige kennis waarvan ze stukjes hebben afgebroken en er hysterisch lachend mee weg zijn gelopen. Ze hebben er een zottenhuis van gemaakt, maar wij zullen nog zotter zijn. Laat je niet voor een gat vangen. Wees een hemelse dwaas. Laat hen je er nooit onder krijgen. Ga tot het raadsel en wordt wijs.

8. In de stad zijn de goden op een rij geplaatst als een beeld van de lagere wil. De lagere wil heeft zich als zodanig in zulke afgoden gepersonificeerd. "God is goed, wij zijn slecht," wordt er dan gezegd. Maar waarom leef je dan ? Ze doen alsof het de gewoonste zaak van de wereld is, maar het is puur het kwaad. Wij zijn ook goddelijk en behoren goed te zijn. Wij behoren te leven als de hemelen, ook al zien we overal valse geesten om ons heen. Des te meer behoren wij als de hemelen te leven. Niet naar menselijke maatstaven, maar naar profetische maatstaven van het eeuwige touw van de oneindige kennis, die onnavolgbaar is door de lagere wil.

9. Het is een worsteling. Je kan de lagere wil niet zomaar wegsturen. Je moet de lagere wil overwinnen en ten goede laten meewerken. Je lagere wil is namelijk je verdraaide kennis-wil.

10. Vandaar dat de rijder op het beest ook zo belangrijk is. Je lagere zelf is het raadsel van je kennis-zelf, je ware zelf. Je moet ermee optrekken. Je moet het leren berijden, dieper mee gaan, leren onderscheiden, leren een diagnose op te stellen. Gebrek aan studie is de valkuil. Dit was ook de reden waarom Hosea met de hoer, Gomer, moest trouwen, als een metaforisch beeld.

11. Het hele boek van Hosea gaat over het liefhebben van hen die als de vijand leven, als een beeld van het dieper erin gaan om eruit te komen, wat ook direct de betekenis van de Messiaanse tekst "Hebt uw vijanden lief" is. Dit is niet roekeloos en letterlijk, maar strategisch en metaforisch.

12. Wat later moest Hosea hetzelfde doen. Weer moest hij een relatie aangaan met een overspelige hoer, een afgodendienaar. Hij deed dit om haar af te zonderen.

13. Dit alles was een beeld van hoe de Hemel met het zondige volk omgaat. De Vrouw rijdt op het

beest. Zoals Paulus het zegt : "Ik tuchtig mijn lichaam en houd het in bedwang."

14. Paulus moest het dus winnen van zijn lagere wil. Dit is ook waar het boek Filippenzen over gaat, over het liefhebben en berijden van het beest. Het is de betekenis van Filippe. Dit liefhebben houdt een zorg en een aandacht in om alles tot sieraad te strekken. Dit is ook wat tucht, kastijding, betekent. Het betekent opvoeden. De lagere aardse wil is vaak ook het kind in onszelf. Ontucht ontstaat waar die opvoeding er niet is. Ontucht is een gebrek aan tucht, een gebrek aan richting en leiding. De lagere aardse wil moet dus terug in de baarmoeder.